

Zopet je sledila razporoka in Ivanov se je oženil petič. Ta akon se nahaja sedaj v stadiju spoznavanja, a kakšen bo konec po zgledu prvih štirih, ni težko povedati.

V teku nekoliko let je torej imel Ivanov pet žen in dva zapuščena otroka. Verjetno je to edinstven slučaj v svojem načinu! Prva žena Ivanova, Tanja, se je čez nekaj mesecev zopet omožila, a po enem letu se je razdružila tudi z drugim možem, imajoč v perspektivi tretjega. Druga, Nina, ko ji je povedal, da se loči od nje, je odgovorila, da je takih moških kot je on dosti, bo živela brez njega. Tretja, Tosja, pojasnuje sedaj, da so jo očarale lepe Ivanove brke, sicer je bila pa znana ž njim le en dan pred poroko.

Drug slučaj! Aspirant Gorkovskega pedagoškega zavoda V. M. Nikitin, naha-

jajoč se na dopustu enega iz kolhozov Okulovskega kraja, se je seznanil z deklico po imenu Panja. Zjutraj sta se srečala, zvečer skleneta zakonsko zvezo, torej ni bilo ne deset, ne pet dni, marveč samo deset ur znanja med njima. Panja je kmalu postala mati, no zdaj je pa prišlo na dan, da je Nikitin že oženjen. Odšel je k svoji družini. Panja ne more biti pri njem. Naznanila je celo zadevo sodišču, a tam ni znala povedati, kje živi, s čim se peča in koliko je star. Sovjetski list pristavlja k temu: »Kakšno je to odnošenje k zakonu, k družini in k človeškim čustvom?«

Taka poročila prinašajo moskovska »Investija«. Emigrantski ruski listi jih ponatiskujejo. Žalostno že mora biti v resnici, ker se sovjetski list zgraža nad sovjetskimi zakoni!

Sele pri Slovenjgradu. Prejšnji teden se je poročil Vrtič Maks, posestniški sin, po domače Karnar, s Štefko Strmčnik, hčerko uglednega kmeta v št. Martinu na Brdeh. Želimo obilo sreče! — Našemu lovcu se je posrečilo, da je vlovil žive kune, in sicer dve mladi in eno staro. Kdor bi se zanimal za takšno žival, naj se obrne na selske lovec.

Marenberg. Tukajšnji organist in cerkovnik g. Fran: Raismán se je pred kratkim preselil odtod k Mariji Snežni in je tako pri nas mesto organista spet izpraznjeno.

Studenci pri Mariboru. (Tatvina vrtnic.) Nedavno je opazil neki gojitelj vrtnic v Studencih, da nekdo ponoči razdira kar plot in kraje vrtnic. Zrtvovali so se možje in čuvali ponoči preteklo soboto. Po 10. uri se je zasliskalo pri bližnji gostilni veselo pomenkovanje, da se bo jutri, to je na binkoštno nedeljo, dal napraviti dober »kšeft« z lepimi vrtnicami. Ko so lučke ugasnile v okolici, je prihitela trojica paglavcev, ki so takoj začeli razdirati plot kot že zreli vlomilci, da bi se polastili cvetočih vrtnic. A pojavili so se čuvaj, tatinska mladež pa razkropila na vse strani. In pošel se je lov za glavnim krivcem, oziroma voditeljem teh mladih tatov, ki se je zatekel na dvorišče bližnje gostilne ter se tam skrival po kotih. Naenkrat pa ga je trdo prijel moška roka in je odjeknilo: »Zdaj pa te imam!« Nepridiprav se je sicer vrgel na tla, a mu ni nič pomagalo. Krepke roke so ga prijele pri glavi in nogah in odvedle na kraj tatinskega poskusa, kjer se mu je izpraševala vest in so se dognala imena njegovih pomagačev. Ta žalostni slučaj posveti v pravstveno izprijetost teh mladičev in neverjetno brezbržnost staršev, ki dopusté, da se otrok potepa ponoči in počenja, kar hoče.

Fram. O binkošti smo obhajali tridnevno v čast presv. Srcu Jezusovemu. Dvakrat na dan nas je preč. g. pater Gabriel Planinšek vodil k prestolu božje ljubezni in milosti. Radi smo poslušali blagega gospoda in smo mu hvaležni za prelepe govore, pri sklepu pa prostorna cerkev skoro ni mogla sprejeti vseh poslušalcev. Vsa župnija se je posvetila božjemu Srcu, na kar se je razvila veličastna procesija, v kateri so fantje nosili nov blagoslovljen kip presv. Srca v novo Matekovo kapelo. Veličasten kip z dvema angeloma je umetniško delo kiparja g. I. Sojča v Mariboru, vsa dela pri kapeli z malim zvonikom pa je vodil skoro ve-

dno sam g. Lešnik ter dal vanj napejati tudi električno razsvetljavo; slikal je kapelo gosp. Fras. V času, ki skoro ne pozna več idealov in žrtv, ko svet išče le svoje koristi in malovredno uživanje, je g. Ferdinand Lešnik s svojo enako dobrotljivo gospo Antonijo neverjetno veliko žrtvoval za umetnino trajne vrednosti, za to, kar je res lepo in plemenito; oba sta pripravila božjemu Prijatelju krasno svetišče, si zagotovila po smrti njegovo plačilo, na zemlji pa trajen in nad vse časten spomin!

Jarenina. V nedeljo dne 14. t. m. se vrši v Jarenini ustanovni občni zbor Kmečke zveze za župnijo Jarenina. Kakor si drugi stanovni potom svojih organizacij izvojujejo svoje pravice, tako si bo tudi kmet potom svoje stanovske organizacije moral priboriti svojemu stanu primerno in človeka dostojno eksistenco. Vedite,

PRI LJUDEH VIŠOKE STAROSTI, KI TRPE NA NEREDNEM IZTREBLJANJU, nudi čisto naravna

FRANZ-JOSEFOVA

grenčica, užita redno 3—4 žlice dnevno skozi 8 dni, zaželjeno izčiščenje in s tem trajno olajšanje. Zahtevajte povsod

FRANZ-JOSEFOVO

vodo!

Ogl. reg. S. br. 30.474/35

kmetje, da le v močni stanovski organizaciji, v samopomoči je naša rešitev. Zato naj si kmet, ki želi, da se današnji gospodarski položaj zboljša, pristopi k Kmečki zvezi! Pristopijo pa naj seveda tudi kmečki delavci in viničarji, ki po značaju svojega dela pripadajo k kmečkemu stanu. Posebej so pa še vabljeni naši kmečki fantje, od katerih je predvsem odvisno, kakšna bo bodočnost našega kmečkega stanu!

Ormož. Ustanovni občni zbor Kmečke zveze za župnijo Ormož se bo vršil v nedeljo dne 14. t. m., ob 8. uri zjutraj, v dvorani Kletarske gostilne v Ormožu. O potrebi in namenu stanovske kmečke organizacije bo govorilo več govornikov ter se bo izvolil odbor, ki bo vodil nadaljnje delo krajevne organizacije ormoške za koristi in pravice kmečkega stanu. Kmetje in kmečki ljudje, edino potom svoje stanovske organizacije Kmečke zveze boste uspešno branili in zastopali svoje koristi v splošnem državnem občestvu, zato vsi na ustanovni občni zbor naše Kmečke zveze!

Majšperg-Medvece. Ni ga človeka, posebno v današnjih časih, da bi ne imel polno rok dela in skrbi za življenjski obstanek. Toda vse delo zaostaja radi pogostega dežja, zraven tega pa

še nebodijhtreba vremenske nesreče. Tako je dne 28. maja bila strašna nevihta z deževjem. Grmelo in bliskalo je, da je bilo kar groza človeka. Okoli pol štirih popoldan je strašno zagrmelo in strela je udarila v s slamo krito poslopje posestnika Horvata, ki je bilo hipoma v plamenih. Domači so mislili, da je udarilo pri Lampretu ter niso slutili, da gori streha nad njimi; šele ko so opazili val dima, kateri se je kotilil mimo oken stanovanjske hiše, so prestrašeni stekli na plan, da rešijo iz gorečih plamenov sebe in živino. Posestnik Horvat je planil, ko je videl celo poslopje v plamenih, hitro v hlev, že močno napolnjen z dimom. Z mukami se mu je posrečilo, da je rešil živino in sebe. Nato so prihitei sosedje in drugi ljudje reševati, karkoli se je dalo. Ker je bila tudi stanovanjska hiša lesena, je pogorelo vse do tal. Škoda se cení do 30.000 Din. Ker nikdo ne zna, kedaj ga lahko doleti slična nesreča, odprite vaša srca in pomagajte ubogemu v nesreči, ker je v resnici zelo pomoči potreben. Ne zapirajte pred njim vrata, ker — njegova mu je uničil požar!

Gornja Ponikva. Prostovoljna gasilska četa na Gornji Ponikvi bo vprizorila v nedeljo dne 14. junija, popoldne po večernicah, v župnijski uti dramo iz svetovne vojne v šestih dejanjih: »A njega ni.« Pretresljiva vsebina bo marsikoga ganila do solz, nekdanjim borcem iz svetovne vojne pa bo osvežila spomin na one strašne dni, ko so na bojnih poljanah izkrvaveli najboljši sinovi našega naroda. V igro so vpletene mnoge narodne pesmi. K obilni udeležbi najljudneje vabi odbor:

Zdole. (50letni jubilej srečnega, lepega ter vzornega zakona.) Tam doli v Posavju, v sredi lepih vinogradov, na lepih Zdolah, bosta junija stopila pred božji oltar zakonca Janez in Marija Zorko in se v krogu svoje družine zahvalila Vsemogočnemu za varstvo božje in za vse prejete dobrote, ki sta jih prejela v teku 50 let skupnega življenja. Janez Zorko se je rodil 24. aprila 1861 na Raztezu pri Rajhenburgu kot sin posestnika in krojača. Ze v zgodnji mladosti se je izučil krojaške obrti pri svojem očetu, pozneje bil kot samostojen mojster v Zagorju ob Savi, Raztezu, Artičah in Zdolah. Leta 1886 si je izbral za življenjsko družico Marijo, rojeno Lampranger v Pesjem pri Vidmu leta 1866. V dobi izvrševanja svojega poklica je oprostil 26 vajencev, med temi 3 sinove. V lepem in srečnem zakonu se njima je rodilo 10 otrok, od katerih živi še pet in sicer dva, Joža in Janko, kot samostojna krojača v Zagrebu, starejši sin Miha je krojač v Franciji, ena hčerka je poročena v Zagorju ob Savi, ena pa v Inomostu. Življenje jima ni bilo z rožicami postlano. Borba za obstanek, številna družina, dolgotrajna bolezen žene, katero je sam ozdravil s kopeli po Kneipovi metodi, ko so bila vsa druga zdravila brezuspešna. Toda ona je vedno »aupala v božjo pomoč, vse križe in težave je voljno in mirno prenašala. On in njegova žena sta bila verna in vzorna katoličana in sta v tem duhu vzgojila tudi svojo družino. Je tudi zvest naročnik »Slovenskega gospodarja« skozi 40 let. Zdoiani in vsi njegovi prijatelji njima k temu jubileju prav iskreno čestitamo in ključemo še na mnoga leta in prosimo Vsemogočnega, da dá nam in naši lepi slovenski zemlji še mnogo tako lepih in tako vzornih zakonov!

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—